

Ege tıp öğretim elemanlarının sürekli mesleki gelişim konusundaki eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi

Determination of education needs of Ege medical faculty members on continuous professional development

Hatice Şahin¹ Hale Sezer² Ülküm Zafer Dökümcü³ Ferhan Girgin Sağın⁴
Eser Yıldırım Sözmen⁴ Şaziye Rüçhan Sertöz⁵ Sibel Göksel⁶

¹ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

² İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Öğretimi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

³ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

⁴ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

⁵ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

⁶ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

ÖZ

Amaç: Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevli olan öğretim elemanlarının sürekli mesleki gelişimini (SMG) sağlayacak eğitici gelişim programlarının planlanması için eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Aralık 2019-Şubat 2020 ayları arasında yapılan kesitsel tipte araştırmadır. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevli olan 225 öğretim elemanına ulaşılmıştır. Araştırmanın verilerini öğretim elemanlarının eğitim gereksinimlerini belirlemeye yönelik hazırlanan dijital anket formu ile toplanmıştır. Veriler, SPSS 21 paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde dağılım istatistikleri (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır.

Bulgular: Öğretim elemanlarının %61,6'sı (n:98) Dâhili Bilimler, %17'si (n:27) Cerrahi Bilimler, %21,4'ü (n: 34) Temel Bilimlerde görev yapmaktadır. Öğretim elemanları SMG etkinliklerini ayda dört saat, belli zamanlarda tekrarlanan modüler program ve en az 2-5 öğretim yöntemi ile yürütülmesini istedikleri belirlenmiştir. Sürekli mesleki gelişim etkinliklerinde eğitim becerileri olarak asistanların ve Dr. Öğr. Üyelerinin eğitim becerileri konusunda ihtiyaçları olduğu saptanmıştır. Araştırma becerileri olarak asistan ve uzmanların yayın hazırlama ve bilimsel toplantı, diğer öğretim elemanlarının araştırma planlama konusunda gereksinimlerinin olduğu belirlenmiştir. Kişisel gelişim ve uygulama becerileri olarak asistan ve uzmanların bilimsel toplantı, diğer öğretim elemanlarının ise kişisel gelişimlerini destekleyecek eğitimlere ihtiyaçlarının olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Eğitici gelişim programlarının planlanmasında eğitimcilerin gereksinimlerinin ve isteklerinin belirlenmesi sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin başarısını etkilemektedir. Saptanan eğitim gereksinimleri doğrultusunda sürekli mesleki gelişim etkinlikleri düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Tıp eğitimi, sürekli mesleki gelişim, eğitici gelişim programı.

ABSTRACT

Aim: It was carried out in order to determine the needs of the faculty for the planning of the faculty development programs that will provide the continuous professional development (CPD) of the faculty members working at Ege University Faculty of Medicine (EUFM).

Sorumlu yazar: Hatice Şahin
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir,
Türkiye
E-posta: hatice.sahin@ege.edu.tr
Başvuru tarihi: 24.02.2021 Kabul tarihi: 09.06.2021

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted between December 2019 and February 2020. 225 faculty members working in EUFM were reached. The data of the research were collected with a digital questionnaire form. The data were evaluated in the SPSS 21 package program. Distribution statistics (frequency, percentage, mean, standard deviation) were used in the analysis of the data.

Results: 61.6% (n: 98) of the faculty members work in Internal Sciences, 17% (n: 27) in Surgical Sciences, 21.4% (n: 34) in Basic Sciences. It was determined that faculty member wanted CPD activities to be carried out four hours a month, with a modular program repeated at certain times and at least 2-5 teaching methods. Under the training skills title of CPD activities, assistants and assistant professor need training skills. As research skills, assistants and specialists need publication preparation and scientific meeting, and others need research planning. As personal development and application skills, assistants and specialists need scientific meetings and others need training to support their personal development.

Conclusion: Determining the needs and wishes of the faculty members in the planning of the faculty development programs affects the success of the CPD activities. It is recommended to organize CPD activities in line with the determined training requirements.

Keywords: Medical education, continuous professional development, faculty development programs.

GİRİŞ

Yükseköğretim kurumları, kurumsal hedefleri ve öğretim üyelerinin bireysel hedeflerini karşılamak amacıyla öğretim üyelerini desteklemeye çalışmaktadır (1). Tıp eğitimindeki yenilik ve gelişmelere paralel olarak fakültelerde eğitim programı değişimi ve eğiticilerin gelişimine yönelik çalışmalar yoğunluk kazanmıştır (2). Eğitici gelişim programları tıp eğitiminin giderek daha önemli bir bileşeni haline gelmiştir (3). Hekimler, klinik hizmet için iyi hazırlanmalarına rağmen, akademisyenliği tercih ettiklerinde yeni eğitici rollerine hazırlanmaları gerekir. Oysa yeteri kadar hazırlanamadıkları görülmektedir (3,4). Literatürdeki çalışmalarda eğiticilerin öğretmedeki farklılıklarının eğiticilerin yaş, önceki öğretim deneyimleri, akademik unvan, kurum ile olan ilişkisi ve önceki profesyonel gelişimlerinden kaynaklandığı saptanmıştır (5,6). Tıp fakülteleri eğitici gelişim programları aracılığıyla öğretim üyelerinin temel akademik becerilerini geliştirmeyi hedeflemektedir (4). Bu becerilerin kazandırılması için geliştirilen eğitici gelişim programları; rehberlik, kendi kendine öğrenme girişimleri, web tabanlı öğrenme, atölye çalışmaları, tam veya yarı zamanlı burs programları aracılığıyla yürütüldüğü belirtilmektedir (4, 7). Eğitici gelişim programları, kapsamlı spesifik ölçülebilir yeterlikleri karşılamak üzere yapılandırılmalıdır (8). Eğitici gelişim programında önemli olan diğer bir konu alanı ise araştırma, bilim ve bilgi transferidir. Eğitici gelişim programı tasarlanırken eğiticilerin kendi aralarında bilgi transferi yapabilmelerine yönelik ortam sağlanmalıdır. Ayrıca eğiticilerin gelişimi için araştırma paradigmaları ve

yöntemlerinin program içerisinde yer alması da önemlidir (8). Planlanan eğitici gelişim programları üniversitedeki her bir öğretim elemanını kapsayacak nitelikte olmalı ve sadece bilgi değil tutumda da değişiklikler yaratmalıdır (5). Etkin bir eğitici gelişim programı planlanması için, hedeflenen grubun özellikleri, önceki deneyimleri, gereksinimleri belirlenmelidir. Bu araştırmanın amacı; Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevli olan öğretim elemanlarının sürekli mesleki gelişimini sağlayacak eğitici gelişim programlarının planlanması için eğitim gereksinimlerinin belirlenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM

Kesitsel tasarımdaki araştırmanın evrenini Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevli olan öğretim elemanları (Öğretim Üyesi, Öğretim Görevlisi, Uzman Hekim, Asistan Hekim) (Öğretim Üyesi N=435, Öğretim görevlisi N:98, Uzman Hekim N=9, Asistan Hekim N=363) oluşturmaktadır. Çalışmada örneklem seçimine gidilmemiş olup Aralık 2019-Şubat 2020 tarihleri arasında n:225 öğretim elemanına ulaşılmıştır.

Araştırmada öğretim elemanlarının eğitim gereksinimlerine ilişkin veri araştırmacılar tarafından hazırlanan bir dijital anket formu ile toplanmıştır. Anket formunun başında demografik değişkenleri sorgulayan bir bölüm bulunmaktadır. Ankette, eğitim gereksinimleri ile ilgili veri üç ana başlık ve 10 alt başlık şeklinde yer almıştır. Birinci ana başlık eğitim becerilerini geliştirmeye yönelik sürekli mesleki gelişim (SMG) etkinliklerini sorgulamaktadır. Bu ana başlıkta eğitim programını tanıma, ulusal ve uluslararası eğitim standardizasyonu ve eğitim becerileri

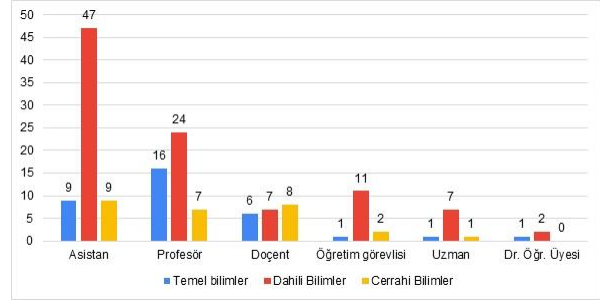
olmak üzere üç alt başlık bulunmaktadır. İkinci ana başlık araştırma becerilerini geliştirmeye yönelik SMG etkinliklerini sorgulamaktadır. Bu ana başlıkta bilgiye ulaşma, araştırma planlama ve yayın hazırlama olmak üzere üç alt başlık bulunmaktadır. Üçüncü ana başlık kişisel gelişim ve uygulama becerilerini geliştirmeye yönelik SMG etkinliklerini sorgulamaktadır. Bu ana başlıkta bilimsel toplantı, kişisel gelişim, kalite güvence sistemleri, kurumsal kimlik olmak üzere dört alt başlık bulunmaktadır. Ankette ayrıca öğretim elemanlarının SMG etkinliklerinde eğitici olma ile ilgili istekleri de sorgulanmaktadır. Anket başlıkları 5'li Likert (1: Hiç katılmıyorum, 5: Tamamen katılıyorum) skalasıyla yanıtlanmaktadır. Dijital anket Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim elemanlarının Aralık 2019-Şubat 2020 tarihleri arasında yanıtlamaları için açık bulundurmıştır. Farklı zamanlardaki hatırlatmalara rağmen yeni verinin gelmemesi üzerine veri toplama süreci sonlandırılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 23 paket programı kullanılarak dağılım istatistikleri (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Araştırma verilerinin kurum içi planlamada kullanılması amaçlandığı için diğer kurumlara atfedilecek bir temsiliyet dikkate alınmamıştır. Bu nedenle hipotez testleri ve güç analizi uygulanmamıştır. Araştırma için Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurul'undan onay alınmıştır (30/01/2020 tarihli 01/19 Toplantı/Karar sayısı).

BULGULAR

Araştırmaya Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde görev yapan 225 öğretim elemanı katılmayı kabul etmiştir. Öğretim elemanlarından yaş verisini yanlış giren (n:1) ve sürekli mesleki gelişim etkinliklerine katılmak istemeyenler (n:65) veri analizi dışında bırakılmıştır. Gönüllü öğretim elemanlarından 159'u elektronik anketi eksiksiz tamamlamıştır ve analizler anketi eksiksiz tamamlayan öğretim elemanlarının verileri üzerinden yapılmıştır.

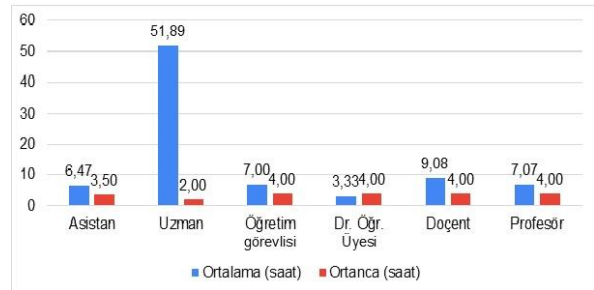
Öğretim elemanlarından %69,2'si (n:110) kadın, %30,8'i (n:49) erkektir. Yaşlarının ortalaması 40.17 ± 12.61 'dir. Öğretim elemanlarının çalışma alanları incelendiğinde %61,6'sı (n:98) Dâhili Bilimler, %17'si (n:27) Cerrahi Bilimler, %21,4'ü (n: 34) Temel Bilimlerde görev yapmaktadır. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarından %40,9'u (n:65) asistan, %29,6'sı (n:47) profesör, %13,2'si (n:21) doçent, %8,8'i (n:14) öğretim görevlisi, %5,7'si (n:9) uzman, %1,9'u (n:3)

doktor öğretim üyesidir. Sürekli mesleki gelişim amaçlı eğitici gelişim programlarına katılmak isteyenlerin çalışma alanlarına göre unvanların dağılımı Şekil-1'de gösterilmiştir. Dâhili bilimler öğretim elemanlarından araştırmaya katılım daha fazladır (Şekil-1).

Şekil-1. Çalışma alanlarına göre unvanların dağılımı.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının en son unvanlarını aldıktan sonra geçen süre ortalama 5.60 ± 6.01 (min.0-maks.31) yıl olup medyan değeri 3'tür. Öğretim elemanlarının Sürekli mesleki gelişim amaçlı eğitici gelişim programlarına ayıracakları ortalama süre 9.59 ± 34.10 (min.1- maks. 400) saat olup medyan değeri 4'tür. Unvanlara göre sürekli mesleki gelişim amaçlı eğitici gelişim programlarına bir ayda ayıracakları toplam süre incelendiğinde uzman hekimler ortalama 51,89 saat zaman ayırayabileceklerini belirtirken Doktor Öğretim Üyeleri için bu süre ortalama 3,3 saat saptanmıştır (Şekil-2).

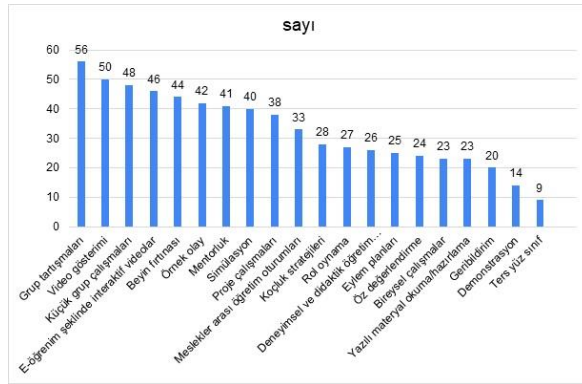

Şekil-2. Unvanlara göre sürekli mesleki gelişim etkinliklerine bir ayda ayıracakları süre.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının sürekli mesleki gelişimlere ayıracakları bu süreyi hangi dağılımla tamamlamak istedikleri sorgulandığında, %45,3'ü (n:72) ayda dört saat, %25,2'si (n:40) her hafta iki saat, %6,3'ü (n:10) iki haftada bir dört saat, %5'i (n:8) her gün iki saat olarak belirtmiştir. Sürekli mesleki gelişim amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerinde öğrenme yöntemi tercihleri incelendiğinde öğretim

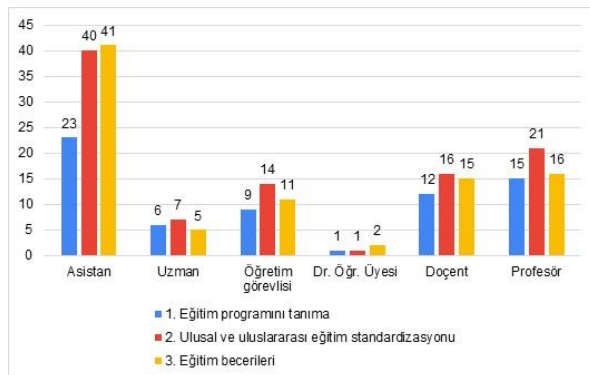
elemanlarının %27,7'si (n:44) bir kerede blok yoğun program, %68,6'sı (n:109) belli zamanlarda tekrarlanan modüler program ve %3,8'i (n:6) diğer olarak belirtmişlerdir.

Öğretim elemanlarının SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerinde sırasıyla en fazla ders anlatım yöntemini (n:73), grup tartışmalarını (n:56), video gösterimini (n:50), en az ise demonstrasyon (n:14) ve ters yüz sınıf (n:9) yöntemini tercih ettikleri belirlenmiştir (Şekil-3). Öğrenme yöntemi çeşitliliği açısından öğretim elemanlarının %49,10'u 2-5 arası öğrenme yönteminden yararlanılmasını istemiştir.

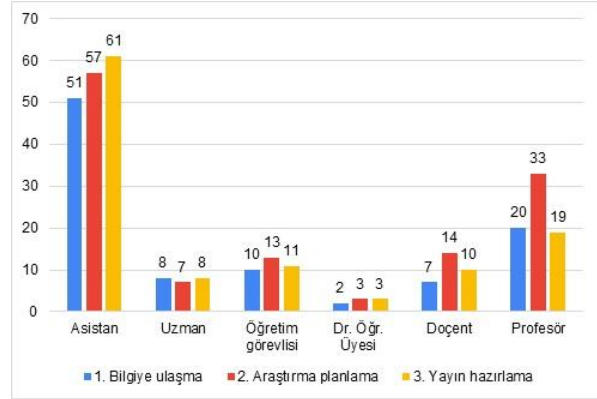
Şekil-3. Farklı öğrenme yöntemi tercihlerinin dağılımı.

Öğretim elemanlarının eğitim becerilerini geliştirmeye yönelik SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerinin 3 alt başlığı, eğitim programını tanıma, ulusal ve uluslararası eğitim standardizasyonu ve eğitim becerileridir. Her bir alt başlığın 4-5 sıklığı değerlendirildiğinde, tüm unvanlarda ulusal ve uluslararası eğitim standardizasyonunu konularında becerilerini geliştirmeye yönelik SMG istedikleri belirtilmiştir (Şekil-4).

Şekil-4. Unvanlara göre eğitim becerilerini geliştirmeye yönelik SMG etkinliklerinin dağılımı.

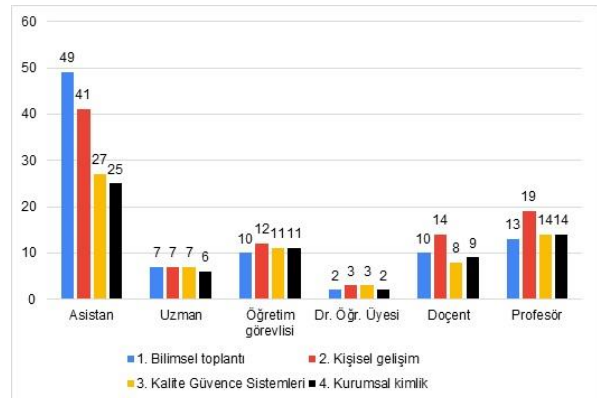
Öğretim elemanlarının araştırma becerilerini geliştirmeye yönelik gerçekleştirilmesi istedikleri SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerinin 4-5 sıklığı değerlendirildiğinde; asistanlar ve uzmanlar yayın hazırlama konusunda etkinlik isterken, diğer unvanlardaki öğretim elemanları araştırma planlama konusunda ihtiyaçlarının olduğunu belirtmişlerdir (Şekil-5).

Şekil-5. Unvanlara göre araştırma becerilerini geliştirmeye yönelik SMG etkinliklerinin dağılımı.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının kişisel gelişim ve uygulama becerilerini geliştirmeye yönelik SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerindeki ihtiyaçlarının 4-5 sıklığı değerlendirildiğinde; asistanların bilimsel toplantı, diğer öğretim elemanlarının çoğunlukla kişisel gelişim konusunda etkinlik istedikleri saptanmıştır (Şekil-6).

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarından %18,23'ü (n:29) SMG amaçlı eğitici gelişim programlarında eğitici olarak görev alabileceğini belirtmiştir.

Şekil-6. Unvanlara göre kişisel gelişim ve uygulama becerilerini geliştirmeye yönelik SMG etkinliklerinin dağılımı.

TARTIŞMA

Bu araştırmada, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde sürekli mesleksi gelişim amacıyla yürütülecek eğitici gelişimi programının planlanması amacıyla öğretim elemanlarının gereksinimlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Ülkemizde tıp eğitimi alanında eğitici eğitimi ile sınırlı çalışma vardır (2). Yürütülen eğitimlerde eğitimcilerin ihtiyaçlarının göz ardı edildiği, eğitimler uygulandıktan sonra alınan geribildirimler ile tekrar düzenlemeye gidildiği görülmektedir (9–11). Uluslararası alanda yapılan çalışmalarda ise eğitim gereksinimlerinin eğitici gelişimi programlarının planlanması aşamasında yapıldığı görülmektedir (12–16). Eğitici gelişim programlarını uygulamadan önce eğitimcilerin istek ve gereksinimlerinin belirlenmesi eğitimlerin planlanmasına ve alana katkı sağlamaktadır.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının eğitim gereksinimlerinde ve isteklerinde unvanlarına göre farklılıkların olduğu saptanmıştır. Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında araştırma bulgumuza paralel olarak öğretim elemanlarının kariyer aşamalarına göre algılanan eğitim gereksinimlerinin farklı olduğu saptanmıştır (13). Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında kadın (%58,8), Algahtani ve ark.'nın çalışmasında ise erkek (%75,2) öğretim elemanları eğitim gereksinimlerini daha fazla ifade etmiştir (13, 16). Bizim çalışmamızda da kadın öğretim elemanları daha fazla veri sunmuştur. Araştırmadaki öğretim elemanlarının yaş ortalaması $40,17 \pm 12,61$ yıldır ve Abdelkreem ve ark. çalışmasında ki bulgularla ($37,4 \pm 6,7$ yıl) paraleldir (13).

Araştırmamıza katılan öğretim elemanlarının yarıya yakını asistanlar oluşturmaktadır. Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında araştırma bulgumuza paralel olarak daha fazla asistan katılırken Algahtani ve ark.'nın çalışmasında doçentlerin katılım sağladığı saptanmıştır (13, 16).

Araştırmamıza dâhili bilimler alanından katılım daha fazladır. Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında araştırma bulgumuza paralel olarak klinik bilimler (%67,5) alanındaki öğretim elemanları temel bilimlere (%32,5) göre daha fazla katılım sağlamıştır (13).

Eğitici gelişim programının yapısı eğitimcilerin eğitim gereksinimleri ve günümüz değişiklikleri göz önünde bulundurularak yapılandırılmaktadır (2, 17, 18). Araştırmamızda öğretim üyelerinin SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerine bir ay içinde ayırabilecekleri toplam süre konusunda oldukça farklı görüşler belirtilmiştir. Uzman

hekimler diğer öğretim elemanlarına göre daha fazla zaman ayırabileceklerini ifade etmişlerdir. Bu bulgu uzman hekimlerin eğitime daha çok ihtiyaçlarının ve isteklerinin olduğunu göstermektedir (Şekil-2). Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında öğretim elemanlarının çoğunlukla hafta içi günlerde (%71) ve sabah saatlerini tercih ettikleri (%78,1) saptanmıştır (13). Araştırmamızda öğretim elemanlarının yarıya yakını SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerine ayda dört saat ayırabileceklerini belirtmiş ancak bu sürenin hafta/gün içindeki dağılımı konusunda bilgi verilmemiştir. Öğretim elemanlarının yarıdan fazlası SMG amaçlı eğitici gelişim programı etkinliklerinin belli zamanlarda tekrarlanan modüler program şeklinde yürütülmesini istemektedir. Yanıtlayanların çoğunluğunun klinisyen olduğu dikkate alındığında, eğitici gelişim programlarının hafta içi günlerde ancak klinik yoğunluğun az olduğu saatlerde yürütülmesi planlamada dikkate alınmalıdır.

Abdelkreem ve ark.'nın çalışmasında öğretim elemanlarının çoğu interaktif fikir üretme toplantısı (workshop) isterken yarıdan fazlası da çevrimiçi yöntemleri (çevrimiçi, harmanlanmış) tercih ettikleri saptanmıştır (13). Eğitici gelişim programlarında öğretim yaklaşımı olarak en çok tercih edilen yöntem workshop belirlenmiştir, ardından diğerlerine kıyasla seminer veya kısa kurslar izlemektedir (14). Araştırmamızda öğretim elemanları eğitici gelişim programlarından birden fazla öğretim yöntemlerinin kullanılmasını istemiş ve çoğunlukla ders anlatımını ve grup tartışmalarını tercih etmektedirler. Öğretim elemanlarının öğrenen merkezli yaklaşım yerine öğretici merkezli yöntemleri tercih etme durumu yaş ortalamasının yüksek olması ile açıklanabilir. Sürekli mesleksi gelişim etkinliklerinde, öğrenme konusunda çaba harcamak yerine pasif alıcı olmayı tercih etmişlerdir.

Literatürde tıp fakültesi/okulundaki öğretim elemanlarının da eğitim becerilerine yönelik (öğretim yöntemi, öğretim stratejileri, öğrenme ortamları, sınıf yönetimi, ölçme ve değerlendirme, performans değerlendirme, öğrenciyi destekleme ve geribildirim verme, eğitimde akreditasyon vb.) ihtiyaçlarının olduğu saptanmıştır (12, 13). Algahtani ve ark.'nın çalışmasında öğretim elemanlarının çevrimiçi öğretim materyali ve ders geliştirme, program/ders değerlendirme, öğrenci merkezli öğretim yaklaşımları konularına daha çok ihtiyaçlarının olduğu saptanmıştır (16). Ülkemizde yükseköğretim kurumlarındaki öğretim

elemanlarının eğitici gereksinimlerinin belirlendiği çalışmada eğitim becerilerine yönelik (eğitim programları, öğretim, ölçme-değerlendirme, öğretim teknolojileri) ihtiyaçlarının olduğu belirlenmiştir (19). Araştırmamıza katılan genç öğretim elemanları eğitim becerileri, deneyimli öğretim elemanları ise ulusal ve uluslararası eğitim standardizasyonu konularında eğitime ihtiyaç duymaktadırlar. Meslekte kıdem aldıkça ihtiyaçların değiştiği görülmektedir.

Literatürde tıp fakültesi/okulundaki öğretim elemanlarının araştırma becerilerine yönelik (makale yazma, biyoistatistik, istatistiksel analiz programlarını kullanma, e-kaynaklara ulaşma, proje yazma, proje yönetimi, araştırma desenleri vb.) ihtiyaçlarının olduğu saptanmıştır (12, 13). Algahtani ve ark.'nın çalışmasında öğretim elemanlarının çevrimiçi tıbbi kaynaklara ulaşma konusunda ihtiyaçlarının fazla olduğu belirlenmiştir (16). Literatürde tıp fakültesi/okulundaki öğretim elemanlarının kişisel gelişim ve uygulama becerilerine yönelik (liderlik, yönetim, zaman yönetimi, etkili sunum yapabilme, stres yönetimi, iletişim ve organizasyon becerileri, akademik atama yükseltme vb.) ihtiyaçlarının olduğu saptanmıştır (12, 13). Algahtani ve ark.'nın çalışmasında konferanslarda etkili sunum yapma ve ekip oluşturma becerileri konusunda ihtiyaçlarının fazla olduğu belirlenmiştir (16). Ülkemizde yükseköğretim kurumlarındaki öğretim elemanlarının eğitici gereksinimlerinin belirlendiği çalışmada eğitim yönetimi ile ilgili ihtiyaçlarının olduğu belirlenmiştir (19). Araştırmamızda asistan ve uzman hekimler yayın hazırlama,

bilimsel toplantı düzenleme-katılma, diğer öğretim elemanları ise araştırma planlama ile kişisel gelişim konusunda eğitime ihtiyaç duymaktadır. Akademik kariyerinin başlangıcında olan öğretim elemanlarının ihtiyaçları farklılaşmaktadır. Bu bulgu planlanacak eğitici gelişim programında her unvandan-kıdemden öğretim elemanının ihtiyacına yanıt verecek eğitim içerikleri belirlenmesini gerektirmektedir.

SONUÇ

Sürekli mesleki gelişim amaçlı eğitici gelişim programlarının kurum için yararlı olabilmesinde eğitimcilerin gereksinimleri ve isteklerinin belirlenmesi önemlidir. Bu araştırma öğretim elemanlarının yaş, unvan, kıdem gibi değişkenlerinin eğitim ihtiyaçlarını farklılaştırdığını göstermiştir. Araştırma bulguları; Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitici gelişim programı şeklinde planlanacak sürekli mesleki gelişim etkinliklerinin içeriğinin farklı kıdemdeki öğretim elemanlarına yanıt verecek çeşitlilikte belirlenmesinin, içeriğin modül şeklinde yapılandırılmasının ve ayda dört saati geçmeyecek biçimde yürütülmesinin öğretim elemanlarının ihtiyaçlarını karşılayabileceğini göstermiştir.

Çıkar çatışması: Yazarlar arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Teşekkür

Araştırmaya katılan tüm değerli Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim elemanlarına teşekkür ederiz.

Kaynaklar

1. Baker VL, Pifer MJ, Lunsford LG. Faculty development in liberal arts colleges: a look at divisional trends, preferences, and needs. *High Educ Res Dev.* 2018; 37 (7): 1336–51.
2. Musal B. Eğitici Gelişim Programları: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Deneyimi. *Ege Eğitim Derg [Internet].* 2003; 3 (1): 81–8. Available from: <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/eegeefd/article/view/5000004080>
3. Steinert Y, Mann K, Centeno A, Dolmans D, Spencer J, Gelula M, et al. A systematic review of faculty development initiatives designed to improve teaching effectiveness in medical education: BEME Guide No. 8. *Med Teach.* 2006; 28 (6): 497–526.
4. Yelon SL, Ford JK, Anderson WA. Twelve tips for increasing transfer of training from faculty development programs. *Med Teach.* 2014; 36 (11): 945–50.
5. Fernández Díaz MJ, Carballo Santaolalla R, Galán González A. Faculty attitudes and training needs to respond the new European higher education challenges. *High Educ.* 2010; 60 (1): 101–18.
6. Prosser M, Ramsden P, Trigwell K, Martin E. Dissonance in Experience of Teaching and its Relation to the Quality of Student Learning. *Stud High Educ [Internet].* 2003 Jan [cited 2014 Oct 17]; 28 (1): 37–48. Available from: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03075070309299>
7. Mcleod PJ, Steinert Y. Peer coaching as an approach to faculty development. *Med Teach.* 2009; 31 (12): 1043–4.

8. Steinert Y. Innovation and Change in Professional Education 11-Faculty Development: Core Concepts and Principles [Internet]. Gijsselaers WH, Wilkerson LA, Boshuizen HP., editors. Vol. 11, Faculty Development in the Health Professions SE - 1. Springer; 2014. 3–25 p. Available from: http://dx.doi.org/10.1007/978-94-007-7612-8_1
9. Bulut A, Karabey S, Yolsal N, Ortaylı N, Aydın Z. Öğretmeyi Öğrenmek:İstanbul Tıp Fakültesi'nin Eğitici Eğitimi Deneyimi. İstanbul Tıp Fakültesi Mecmuası. 2000; 63 (3): 293–9.
10. Yolsal N, Karabey S, Bulut A, Bahadır G, Aydın Z. İstanbul Tıp Fakültesi'nde Uygulanan "Eğitici Eğitimi" Programının Etkilerinin Değerlendirilmesi. İstanbul Tıp Fakültesi Mecmuası. 2000; 63 (3): 268–73.
11. Erdem Ö. Leonardo Euract Aile Hekimliği Eğitici Eğitimi Kursu ve deneyimlerim. Türkiye Aile Hekim Derg. 2012; 16 (2): 100–2.
12. Afshar A, Nasirzadeh M, Salimabadi Y, Iranmanesh F, Hosseinzadeh L. A Survey on Needs of Rafsanjan University of Medical Sciences Faculty Members in 2018: A Descriptive Study. J Rafsanjan Univ Med Sci 2020; 2020; 19 (3): 279–94.
13. Abdelkreem E, Abo-Kresha S, Ahmed EA, Ibrahim D, Hemdan SB, Abdellah MA. Needs assessment for faculty development at an Egyptian medical school: a triangulation approach. Int J Community Med Public Heal. 2020; 7 (5): 1669–79.
14. Samarasekera DD, Lee SS, Findyartini A, Mustika R, Nishigori H, Kimura S, et al. Faculty development in medical education: An environmental scan in countries within the Asia pacific region. Korean J Med Educ. 2020; 32 (2): 119–30.
15. Otaki F, Khamis AH, AlGurg R, Nasaif M, Davis D, Zary N. Exploring the value of the learners' perception of teaching effectiveness in informing faculty development needs: A mixed-methods study. MedEdPublish. 2020; 9 (1): 1–11.
16. Algahtani H, Shirah B, Subahi A, Aldarmahi A, Algahtani R. Effectiveness and needs assessment of faculty development programme for medical education experience from Saudi Arabia. Sultan Qaboos Univ Med J. 2020; 20 (1): e83–9.
17. Ersoy F. Tıp Eğitiminde Eğitici Eğitimi Programlarına Bir Bakış. Tıp Eğitimi Dünyası. 2003; 38–42.
18. Vatansever K, Durak HI. Tıpta Eğitici Gelişimi Nasıl Örgütlenmeli:Öğrenme Kuramları, Temel Kavramlar, Uygulamalar ve Örnekler Eşliğinde Bir Derleme. Tıp Eğitimi Dünyası. 2007; 24 (1): 28–38.
19. Uygur M, Yelken Yapar T. Yükseköğretimde Kalite Güvencesi Bağlamında Öğretim Elemanlarının Öğretme-Öğrenme Süreçlerine Yönelik Eğitim İhtiyaçlarının Belirlenmesi. In: Akdağ H, Say S, editors. I Uluslararası Eğitimde ve Kültürde Akademik Çalışmalar Sempozyumu. Mersin; 2018. p. 37–45.